

NÉPLAP

Világ proletárjai egyesüljétek!

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

VII. évfolyam, 297. szám.

ÁRA 50 FILLÉR

Péntek, 1950. december 22.

MAI SZÁMUNKBÓL:

A termelési szerződésbontásokban Hajdú-Bihar eredménye 85,2 százalékos (3. oldal). — Megjelent Debrecenben az első áramvonalas villamos (3. oldal). — A Hajlított Búrtorgyár dolgozói csapatszólót ajánlódokztak a honvédségnek (5. oldal).

A DISZ fiatalok egységesen sorakozzanak a megválasztott vezetőségek mögé

A DISZ szervezetekben most folyó vezetőségválasztások nagy jelentőséggel bírnak ifjúsági mozgalmunk életében. A vezetőségválasztás első alkalom, amikor a szervezeti szabályzatban lefektetett jogok a demokratikus centralizmus elve alapján választják meg fiataljaink a vezetőket. Mindez felhatalmazza őket és jogot biztosít számukra, hogy megválasztott vezetőiket beszámoltassák, bírálják és ellenőrizzék s ha szükséges, vissza is hívják. A választásoknak ez a módja komoly eszközt jelent a szervezetek életének megerősítésére.

A DISZ vezetőségválasztás azonban csak akkor fogja betölteni fontos szerepét, ha tagságunk széles tömeggel megérti a választás jelentőségét és egyöntetűen felsorakoznak a megválasztott vezetőség mellé. Ez a támogatás feltétlen kihat a szervezetben levő és a szervezetek kívüli fiatalok összekovácsolására.

Debrecenben a Járműjavító IV. számú DISZ üzemi szervezetében olyan vezetőket választottak, akiket a tagság a legnagyobb bizalommal tart, mert a termelésben való részvételük példamutató a fiatalok előtt. Ezt a példamutatót illetően követik. A rugókovácsműhelyben megalkották az ifjúsági üzemi vezetői a termelési átlagot 80-90 százalékról 100 százalékra emelték. Nyikta György, az új vezetőség tagja 139 százalékos teljesítést. Ez az ifjúsági vezetői fokozása mellett két hét alatt 70 óra szent takarított meg. A rugókovács üzemi vezetői a többi üzemi vezetői is követték. December 16-án 40 vagányári tanuló indult az ózdi bányába, hogy segítséget adjanak a szén-csata győztes befejezéséhez.

A tagság jól támogatja a vezetőséget a birkarészlet géppállomán is ahol segítséget nyújtanak. Pártunknak a nagyüzemi szén megalkotásában. De sorolhatnánk tovább a hajdúbosszorményi, berettyóújfalui, püspökkladányi szervezeteket, ahol a tagság közösen javaslatokat tesz a vezetőség felé, megbeszéli a feladatokat s közösen végre is hajtják.

Ezek a tények bizonyítják, hogy fiataljaink megértették a DISZ Központi Vezetőségének november 12-i határozatát és tudják, hogy munkájuk területén jó helyiállással a békéltábor erejét növelik. Az ifjúság legszélesebb, legnagyobb közvetlen feladata a békéltábor folyó harc, ezt azonban szorosan össze kell kötni a soronlevő feladatokkal.

Falusi szervezeteknél: Nádudvaron. Püspökkladányban ifjúgardistáink a vezetőségválasztást összehangolták a terménybegyűjtés, szénfejlesztés, szabadságharcosképzés, felvilágosítás munkájával. Azokban az alapszervezetekben ahol az agitációs csoportok megfelelően végezték felvilágosító munkájukat, igen sok kiválóan bevontak a szervezetbe, aki eddig éppen a felvilágosító munka hiánya miatt nem ismerte fel a szervezet jelentőségét. December hónapban megyénk területén mintegy háromezer fiatal lépett be a DISZ szervezetbe.

Ebben a munkában mint minden másban. Pártunk segítségünkre volt és megmutatta számunkra a helyes utat. Munkánk sikerének biztosítására pártszervezetünk a legjobb népművelőket küldte ifjúgardistáink segítségére, akik kiforrott tapasztalataikat, módszereiket átadták fiataljainknak. Ezentúl pártszervezetünk állandóan napirenden tartották a mi vezetőségválasztásunkat. Ennek eredményeként az új

vezetőségek összetételében állandó javulás tapasztalható. A lányok arányszáma elérte a 40-50 százalékot. Ezen a téren ugyan mutatkoztak hibák is, főleg falusi szervezeteknél. Nem minden esetben kielégítő a termelő munkában résztvevő kis- és középparasztok arányszáma. Ez abból adódik, hogy eddig a felsőbb DISZ szervezetek nem adták meg a kielégítő segítséget a DISZ tagságnak a vezetőség megfelelő kiválasztására. Megadták egyszer a szempontokat és ezzel megelégedtek, azt várták, hogy a babér az önkébe hull. Ilyen felületes munka mellett nem lehet kielégítő eredményeket elérni. Aróczi Sándor, a hosszúpályi DISZ szervezet vezetője új tagja azt mondta: „Ha csakugyan parasztfiatalok kerülnek be döntően a vezetőségbe, biztos vagyok, hogy a paraszti DISZ felé fordulnak, mert látják, hogy soraköböl kerülnék ki a DISZ vezetői.”

A választás előkészítése során parasztfiataljaink döntő többsége ezzel a gondolattal lépett be a DISZ-be. Néhány alapszervezetünkben azonban csalódás érte őket: Tiszacsegén, Hajdúszoboszlón és Biharkezesen alkalmazottak és kisiparosok vannak többségben a vezetőségben. Ezeket a helyeken hiányos volt az agitációs munka és rossz volt a tükri beszámoló.

Amikor a hiányosságokról beszélünk, akkor feltétlenül az ellenesség munkájára is figyelemmel kell lennünk. Romboló munkájuk különböző formában mutatkozik meg, de módszereiben is változik. Részben passzívításra igyekeznek birmi fiataljainkat, részben különböző ürügyekkel próbálják elvonni őket a gyűlésektől. Megpróbálkoznak a szülőkhöz keressük is passzívításra birmi az ifjút. Próbálják beszélni a Dunapenteleire igyekezőkkel. Egy-két helyen sikerült is lebeszélni pár fiatal. Sőt olyan is előfordult, hogy taggyűlésen a javaslatokat próbálta előlteni az ellenség, azt hirdette például, hogy csak kommuniszták lehetnek vezetők. Ezzel a DISZ-szervezet tömegbázisát akarja csökkenteni.

Eppen ezek a jelenségek arra figyelmeztetnek bennünket, hogy ebben az időszakban szervezetünk főbb feladatunk fel az ellenség támadására és azok leleplezésére.

Választási munkánk egyrésztől túl vagyunk, de még korán sincs okunk arra, hogy az iramot csökkentjük.

Január elején befejeződik a vezetőségválasztás a DISZ-szervezetekben. Minden szervezet új vezetőséggel megerősödve indul a harcra. Azok, akik már megválasztották a vezetőket, tanuljanak a legjobb vezetőktől, akik pedig ezután választásnak, tanuljanak a legeredményesebb választások tapasztalataiból.

Pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja február 24-én tartja Kongresszusát. Mi, fiatalok úgy készülhetünk a legjobban erre a nagy alkalomra, ha sorainkat minél jobb fiatalokkal erősítjük, ha a termelésben, tanulásban minden vonalon élenjárunk. Feladataink nagyok, sok tennivaló vár az új vezetőkre és a tagokra. De hiszünk, hogy Pártunk állandó, gondos segítségével, a fiatalok lendületes áldozatkész munkájával, a Lenini-Komszomolhoz hasonlóan DISZ-szervezeteink egyre jobban Pártunk leghűségesebb segítőkészségévé válnak.

Balázs Abner
DISZ megyei titkár.

„A hála és szeretet kongresszusa vagyunk“

A Magyar-Szovjet Társaság I. Országos Kongresszusának csüörtörtöki ülése

A Magyar-Szovjet Társaság Országos Kongresszusa csüörtörtökön reggel folytatta tanácskozását a parlament üléstermében. Résztvevő az ülésen Jan Grubecki miniszter, a Lengyel-Szovjet Baráti Társaság küldötte is, aki szerdán este érkezett meg a kongresszusra.

Simic Ferencné lengyelkápópai dolgozó parasztlaszony napirend előtti felszólalásában egyszerű, kezesetlen szavakkal emlékeztet meg arról, hogy ma van a világ dolgozói szerellett vezérének, Sztálin generáliszimusznak 71. születésnapja.

Ezután Hantos János betérjesztette a mandátumvizsgáló bizottság jelentését.

A Magyar-Szovjet Társaság kongresszusán 468 küldött és 274 tanácskozási joggal felruházott tag vevet részt. 229 munkás, 312 dolgozó paraszt, köztük 102 egyénileg gazdálkodó, 150 pedig a mezőgazdaság szocialista szektorának dolgozója. 133 értelmiségi, 68 kispáros és kis-kereskedő. A kongresszus résztvevői közül 283 tagja, illetve tagjelöltje a Magyar Dolgozók Pártjának, 249 pedig pártönkívűl, vagy más pártnak a tagja.

Utána Carletta Cartasegna, az Olasz-Szovjet Társaság küldötte üdvözölte a kongresszust.

Minden erőnkkel harcolunk tovább a békéért

A következő felszólaló Nyíró Mária dolgozó parasztlány, földes küldött volt.

Bevezetőül arról a sanyarú soráról beszélt, amely a földesurak és a kulákok kizsákmányolása alatt görnyedő dolgozó parasztságunkat jutott Horthyék Magyarországnak. Ezután így folytatta:

— Felragyogott ránk a dicsőség csillaga, felszabadított bennünket a Szovjet Hadsereg. Öt év alatt annyira minden történt országunkban s a mi kis falunkban, földesen is: amiről még csak álmodni sem mertünk. Ma már miénk, parasztoink a föld s a termelőszövetkezetekbe társult és az egyénileg gazdálkodó parasztoink egyaránt tudják, hogy a jóét és a boldogság felé egyedül az az út vezet, amelyet a ma 71 éves Sztálin, népünk jövője mutatott meg a dolgozó parasztságnak. A Magyar-Szovjet Társaság Országos Kongresszusa és a nagy Sztálin 71. születésnapja ketős alkalom népünk számára, hogy megfigyérjük a dolgozók vezérének: minden erőnkkel harcolunk tovább a

népek sokszázmilliók táborának tagjaként a Szovjetunió népeinek vezetésével a békéért.

Erdélyi Erzsébet nyírábrányi küldött emondotta, hogy néhány hónappal ezelőtt ismerkedett meg a Magyar-Szovjet Társasággal és belépése után szervező és agitációs munkáját főként a dolgozó parasztság körében végezte, mert ott látta annak legnagyobb szükségességét.

Beszélt a felszabadulás előtti nehéz életéről és megemlítette, hogy míg a multban csak enyomásban volt részük, ma egyik bányája a néphadsereg tisztje, a második erdész és a hűga gimnáziumba jár Debrecenben.

Vass Istvánné, az MNSZ főtájkára beszédében kiemelte: követni akarjuk a hős szovjet nők példáját, megfogadjuk, hogy az eddiginél fokozottabban azon leszünk, hogy megismertessük a magyar nők millióival az olyan asszonyok példamutató, hősiességét, bátorságát, hazaszeretetét, mint amilyen a hős Zója, vagy a hazánkban járt sztálinovista nők.

Minden eddig elért eredményünk forrása a nagy Szovjetunió

Kelen Béla üvegtechnikus, Horváth Ede Kossuth-díjas ezahánovista, Beresztóczy Miklós kanonok, Kemenski Istvánné (XX. kerületi MSZT szervezet) és Balpataki Antal (Mezőtúr) felszólalása után zűgölops fogadja az elnök bejelentését, hogy a néphadsereg küldöttségé jött el üdvözölni a kongresszust.

A küldöttek felállnak, fergeleges lelkesedéssel ünneplik a néphadsereget, Farkas Mihály elvtárs, honvédelmi minisztert, Boksa István tűzvezető lép az emelvényre, hogy a küldöttség nevében üdvözölje a kongresszust.

— Minden eddig elért eredményünk forrása a nagy Szovjetunió — mondta. — Ezért a néphadsereg harcosai és tisztjei nevében mondunk: Kötelességünk a Szovjetunióval való baráti kapcsolataink további megerősítése, gazdag tapasztalataink még teljesebb és szélesebb felhasználása.

Nagy Mária zalaegerszegi pedagógiai gimnáziumi tanuló után Lakatos Dezső ezredes, az Allamvédelmi Hatóság nevében üdvözölte a kongresszust.

Ezután Berki Mihályné, a Tolnamegyei Tanács elnöke szólott fel. Arról a hatalmas élményéről beszélt, amelyet a Sztálin elvtárrsal való találkozás jelentett számára.

Maid Mark Martin Bruenberg osztrák küldött emelkedett szőlás-

telte a mandátumvizsgáló bizottság jelentését.

A Magyar-Szovjet Társaság kongresszusán 468 küldött és 274 tanácskozási joggal felruházott tag vevet részt. 229 munkás, 312 dolgozó paraszt, köztük 102 egyénileg gazdálkodó, 150 pedig a mezőgazdaság szocialista szektorának dolgozója. 133 értelmiségi, 68 kispáros és kis-kereskedő. A kongresszus résztvevői közül 283 tagja, illetve tagjelöltje a Magyar Dolgozók Pártjának, 249 pedig pártönkívűl, vagy más pártnak a tagja.

Utána Carletta Cartasegna, az Olasz-Szovjet Társaság küldötte üdvözölte a kongresszust.

A kongresszus levele Rákosi elvtárhoz

A Lengyel Kötársaság küldöttjének szavai után Kakuk Józsefné szövönő felolvassa annak a levélnek a szövegét, amelyet az MSZT országos kongresszusa a Magyar-Szovjet Barátság nagy zászlóvivőjéhez, Rákosi Mátvás elvtárhoz intézett:

„Drága, forrón szeretett Rákosi Elvtárs!

A Magyar-Szovjet Társaság országos kongresszusának küldöttei forró szívvel üdvözölköznek Önt, aki a legtöbbet tette népünk és a nagy szovjet nép eltipphetetlen testvér barátságáért.

Itt vannak közöttünk a falusi és a városi emberek, munkások, tanítók, traktorosok és postai alkalmazottak, dolgozó paraszt emberek az ország négy sarkából, orvosok, szövönők, diákok. Egy érzés hat át mindnyájunkat.

A hála és a szeretet kongresszusa vagyunk. Az a munkánk, hogy a hálat és szeretetet tovább mélyítsük népünkben a nagy szovjet nép iránt. Az a feladatunk, hogy még jobban kielégítsük népünk hatalmas érdeklődését, amelyet az épülő kommunizmus országá, a Szovjetunió iránt tanusít. Az a hivatásunk, hogy a nagy Sztálin zászlaja alá, vezetőnk, Rákosi Mátvás mögé még szilárdabban tömörítsük a béke magyar seregét.

Ebben a munkában Ön a példaképünk, szeretett Rákosi elvtárs. Ön a megbonthatatlan magyar-szovjet barátság legnagyobb harcosa, aki Horthy vérbírái előtt nem hagyta bemoeskolni és rágalmazni a világ dolgozóinak és elnyomott népeinek reményességét, a drága Szovjetuniót. Ön a mintaképünk, aki a Szovjetunió mindennél nagyobb példája nyomán a népszabadság, a teremto béke, a szocializmus országává teszi a mi drága magyar hazánkat.

Tevékenységünket megsokszorozzuk, hogy méltók legyünk az Ön példájára. Minden egyes ember még jobban megérti majd: a Szovjetunió mentette meg a magyar nép számára az ön mindannyiunknál drágább életét. A távoifekvő városi lakásokban és a legelűgöttabb tanyákon is még jobban meg fogjuk magyarázni, hogy a Szovjet Hadsereg vére hullatásával hozta el számunkra az annyira várt szabadságot. Sok ezer kilométer távolságról jöttek, a győzelem óráiban földünkön értünk estek el moszkvai, kiev, kaukázusi és szibériai anyok epedve hazavárt gyermekeik. Azon leszünk, hogy minden magyar szívbe a hűség és szeretettől még gyorsabban dobogjon akkor, amikor Sztálin nagy országára gondol — az em-

ra.

Új tanmühelyek, otthonok, tanulóiskolák építésére 1951-ben hatvanhárom millió forintot fordítunk

Gerő Ernő elvtárs beszéde az ipari tanulóképzés kérdéseiről

Gerő Ernő elvtárs, államminiszter esztendőnkön délután beszédet mondott a Munkaerő-tartalékok Hivatala 3. számú iparostanuló műhelyének avatásán.

A tanmühely, amelynek felavatására a mai napon a nagy Sztálin 71. születésnapján itt összegyűltünk — mondta — csupán egyike azoknak az új szocialista intézményeknek, amelyeket a mi népi demokráciánk létrehozott a fiatal szakmunkásnemzedék képzésére.

A szocializmus építése országunkban megkövetelte, hogy teljesen új alapokra helyezzük az ipari tanulóképzést és nevelését. A példa, amelynek nyomán Pártunk és államunk a nagyfontosságú kérdés megoldására indult — mint annyi más esetben — most is a szocialista Szovjetunió gazdag tapasztalata volt. A Szovjetunió példája, a nagy Sztálin tanítása alapján szerveztük meg hazánkban az ipari tanulóiskolák képzését és nevelését.

Ez azt jelentette, hogy az ipari tanulóképzését át kellett vinnünk a kis- és középipar alapjairól, tehát a tőkés alapról a szocialista nagyipar alapjára. Azt jelentette, hogy az új, korszerű tanmühelyek, ipari tanulóiskolák, ipari tanulóotthonok egész sorát kellett és kell létrehozni, felépíteni és felszerelni, mert ezek nélkül lehetetlen lett volna az ipari tanulóképzést és az

ipari tanuló nevelését új alapokra, a szocialista nagyipar alapjára helyezni. De ez azt is jelentette, hogy az államnak, a mi népi államunknak hatalmas összegeket kellett és kell az elkövetkező években rendelkezésre bocsátania, hatalmas összegeket kell és fog kellene a továbbiakban is az ipari tanulóképzésére, tanítására, nevelésére fordítani, hogy a kitűzött feladatot megvalósíthassa.

Népközlársaságunk, Pártunk és személyesen Rákosi elvtárs melegen gondoskodással veszi körül a mi ipari tanulóinkat, a mi új szakmunkásnemzedékünket. Ez a meleg, atyai gondoskodás a többi között megnyilvánul abban is, hogy Pártunk kezdeményezésére államunk ebben az évben ipari tanulóotthonokra, tanmühelyekre és ipari tanulóiskolákra több mint 90 millió forintot fordított, a jövő évben pedig ugyanilyen célokra ennek az összegnek jó háromszorosát, 277 millió forintot.

Ez a tanmühely például, amelyet most adunk át rendeltetésnek, népünknek 6 millió forintjába került. Jelenleg közel 15 000 ipari tanuló már tanulóotthonokban lakik s a tanulóotthonban lakók száma a jövő évben közel 20 ezerre emelkedik. A kétműszakos rendszer bevezetésével tanmühelyeinkben 18 ezer tanulónak tudunk helyet biztosítani s a jövő esztendőben ez a

szám 22 ezerre emelkedik. Új tanmühelyek, otthonok, ipari tanulóiskolák építésére a jövő évben mintegy 63 millió forintot fordítunk. A szocialista iparban 1951-ben már 55 ezer fű és leány fog tanulni, mint ipari tanuló. Már ebben az évben gondoskodunk arról, hogy az ipari tanulókat ellássuk a számukra szükséges tankönyvekkel. Elkezdjük ipari tanulóinknak egyenruhával való ellátását és a jövő évben az összes ipari tanulókat ellátjuk egyenruhával. Rákosi elvtárs rengeteg elfoglaltsága ellenére, magánszertől kiválasztani a különféle egyenruhák közül a legszépeket, a legmegfelelőbbeket, mert azt akarja, hogy ipari tanulóink megkapják államunktól mindazt, amit meg tudunk nekik adni.

Népi demokráciánk tehát nem fukarkodik, amikor arról van szó, hogy megvalósítsa a szocializmust építő országához méltó ipari tanulóképzést és ipari tanulónevelést minden szükséges feltétellel.

Ugyanezen munkálkodik nagy, egyetemes ifjúsági szervezetünk a DISZ is, amelynek az ipari tanulóknak már több, mint ötvenezer csapata van, hogy a legszilárdabb és legmegbízhatóbb támasza legyen.

Mi az, amit Pártunk, népi demokráciánk mindezen nagy áldozatok fejében ipari tanulóinktól elvár. Semmi olyan, ami ne volna egyáltalán minden ipari tanuló s kisipari tanulóink összességének is legsajátosabb ügye.

Az első és legfontosabb feladat, hogy ipari tanulóink minél gyorsabban és tökéletesebben elsajátítsák a szakmai ismereteket, hogy elméletileg és gyakorlatilag megszeressék mindazt a tudást, amely elengedhetetlen ahhoz, hogy szakmájukhoz különösen értő, szakmájuk minden csínját-binját ismerő, jól képzett szakmunkásokká váljanak.

Mitől függ, min mulik ennek a feladatnak maradéktalan megoldása? Az egyéni képességek mellett ez döntően az az, miük, hogy ipari tanulóink szocialista fiatalok módjára, öntudatos fiatalok módjára viszonyuljanak a tanuláshoz, a termeléshez.

Azon mulik, hogy elszánt akarattal, kemény elhatározással tanuljanak és vegyenek részt a termelőmunkában, hogy kihasználjanak minden percet, amit a tanterv előír a tanulásra és a termelőmunkára. De ehhez az is szükséges, hogy az ipari tanuló soraiban vasfegyelem uralkodjék, hogy ne tőrjék meg soraikban a lazaságot, a fegyvelmezétséget, a hanyélsít, a naplopást, hogy feltű gondtal kezeljék a rájuk bízott gépeket, szerzőmókat, hogy a legtakarékosabban bánjanak az anyaggal s mindennel, ami a nép tulajdona. De szükséges az is, hogy

ne csak a műhelyben és az iskolában viselkedjenek öntudatos fiatalok módjára, hanem a tanulóotthonokban és magánéletükben is példát mutassanak az egész magyar dolgozó fiatalok számára.

Szükséges, hogy minden tekintetben megfeleljenek azoknak a magas erkölcsi követelményeknek is, amelyek a szocialista fiatal dolgozókat jellemzik.

Röviden szólva: Ipari tanulóinktól Pártunk, népi demokráciánk azt várja, hogy

tanulással, munkájukkal, erkölcsi magatartásukkal, fegyelmettségükkel, szabad hazájuk iránti odaadásukkal kiérdemeljék munkásoktatvunk, népiünk szeretetét.

Azt akarjuk, hogy amikor ipari tanulóink szép egyenruhájukban bárhol megjelennek, az örömtől és a nemes büszkeségtől nevéssen minden dolgozóknak a szeme és azt mondja magában: „Ezek a mi fiatalok és leányaink, ezeket már a szocializmust építő népi demokráciánk nevelte, ezek az élettől duzzadó, életvidám fiatalok megállják a helyüket mindennél: a munkában, a sportban, a kultúra frontján és ma eljő az ideje és szükség lesz rá, szabad hazánk védelmében is.

MA NEPLAP "VILÁG" ROVATA

MAZSU ISTVÁNNÉ KONYARI TANÁCSSTAG!

Dicséretes példát adtál négy mázsa szemes tengeri beadásával.

Konyáriak kövessétek minél többen a tanácsstagn példáját!

UJIRÁZ DOLGOZÓ PARASZTJAI!

Dicséretes munkát végeztetek a tengeribegyűjtésben. Egy nap alatt 36 százalékkal növeltétek eredményeitek.

Hajdúnánás, Polgár, Püspökladány kövessétek Ujiráz példáját, ahol már 126 százalékon felül van az eredmény.

HAJDUDOROGI TANÁCSHÁZA FALIUSZÁG FELELŐSE!

A tanácsháza díszes faluuszágján négy hónappal ez előtt írt cikkei vannak. Azóta nem történt semmi arról írni tudnátok?

Tartsatok lépést a haladó idővel!

TÁVIRDAINTÉZŐSÉG FALIUSZÁGFELELŐSE!

Faluuszágotokon még a tanácsválasztást megelőző idők cikkei sárgulnak.

Fordíts nagyobb gondot munkádra!

Vegylé példát a Gázgyár faluuszágfelelőséről!

(Beküldte: Nagy Irén, Debreceni állomás).

ROMHÁNYI ERZSÉBET HAJDU-BIHARMEGYEI ÉPÍTÉSI ÉS TATAROZÁSI VÁLLALAT!

Munkahelyedtől 20-25 percig távol voltál. A villanyt azonban cifelejtetted elotlani. Két darab 60-as és egy darab 25-ös égőt feleslegesen égettél.

Te így segited hős bányászaink csatáját?

(Beküldte: MDP Vargakertj pártszervezet).

A termelési szerződéskötésekben Hajdu-Bihar eredménye 85,2 százalék

A többtermést és a több jövedelmet jelentő termelési szerződéskötések terén jelentős haladást ért el Hajdu-Bihar megye, mert az országos versenyben a 17. helyről a 14. helyre került 85,2 százalékos eredménnyel.

A javuló felvilágosító munka eredménye, hogy Ujszentmargita 124, Váncsod 119, Sáp 118, Tetétlen 116, Hajdúbagos 108, Hajdúnánás 106, Fülöp 106, Told 101, Kaba és Bihar-nagybajom 100 százalékos eredményt ért el.

A megye szerződéskötésben leggyengébb eredményeket felmutató községei: Bojt, Kokad, Körösszakál, Hajdúdorog, Sáránd, Csökmő, Bihar-keresztés, Esztár és Nagyléta.

A járásiak versenyében a járási vezet 89,3 százalékos eredményével. A városok versenyében utolsó Debrecen, 63 százalékkal.

Dolgozó parasztságunk egyre jobban bekapcsolódik a szerződéses termelésbe, mely emeli jövedelmét és azonfelül szolgálja iparunk nyersanyag-gal való ellátását, öt éves terüink cökítüzeit.

Marján László hajdúdorogi 13 holdas középparaszt is belátta a szerződéses termelés előnyeit és így szerződött olajlen, cukorrépa, napraforgó, kapadohány, horszó és gyapot termelésére. A gyapottermelésre jó példát adott részére az ugyancsak hajdúdorogi Kovács Mihály, aki 400 négyzetöölön termelt gyapotot és 1200 forintot kanott a terméskért.

Eppógy, mint a párttagok, én is készülok a Kongresszusra. Két nappal ezelőtt vettem meg a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártja Történetét. Jó népnevelő akarok lenni, azt akarom én is, hogy a Párt olyan szilárd és erős legyen, mint a gránit.

Kocsis Imre v. l. anygyári kömüves.

„Én is készülok a Pártkongresszusra!”

Az MDP Központi Vezetősége október 27-i ülésén elhatározta, hogy Pártkongresszust hív össze február 24-én. Nagyjelentőségű nap lesz ez a magyar nép számára, hiszen számba vesszük mindazt a munkát, amit idáig végeztünk. Ujabb lépést tehetünk ezután ismét a szocializmus megvalósításához.

1945 óta szép eredményeket értünk el. Nincs olyan dolgozó ebben az országban, akinek ezek az évek ne hoztak volna örömet. S mi egyre jobban megérthetjük, értékeljük tudjuk, mit jelent számunkra a szabadság, mit jelent az, hogy mi, a dolgozók vagyunk hatalmas.

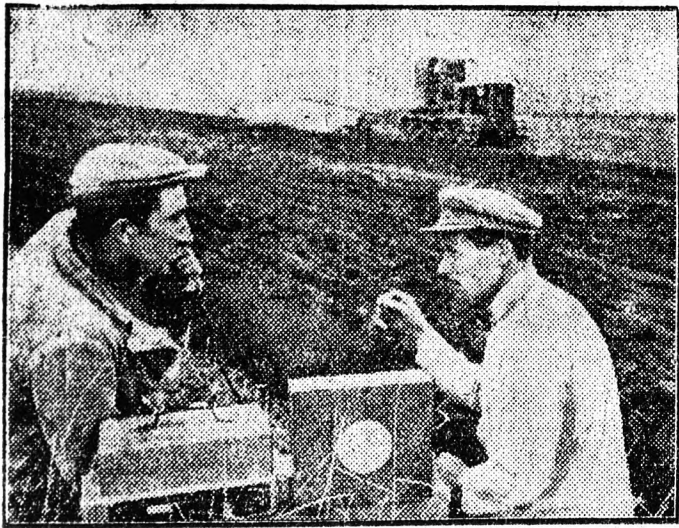
A multban nem tudtam tanulni, mert nem adtak rá módot. Kilencen voltunk gyermekek a családban, állandó nehézségekkel küzködünk. Lakatos szerettem volna lenni, de abba kellett hagynom a tanulást, mert nem fizettek és a pénzre meg szükségem volt.

Ma egészen más a helyzet. Pártunkivül vagyok, de tudom, mit jelent ez értem is a Párt. Tudom, hogy

Az Editours Français Reun's kiadásában a jövő év elején jelenik meg francia nyelven Veres Péternek „Próbátétel” című könyve.

MEGJELENIK FRANCIA NYELVEN VERES PÉTER EGYIK KÖNYVE

Technikai eredmények a gyakorlati munka szolgálatában

A Szovjetunióban a technika eredményeit a mindennapi gyakorlati munka szolgálatába állították. Képiünkön, Grigorij Cserernye, az altáji gép- és traktorállomás traktorbrigádjának vezetője és Nyikolaj Rjabcov, a Kalinyin-kolhoz elnöke rádióösszeköttetésben állnak a gép- és traktorállomás igazgatójával.

Köszöntjük az „Új Hortobágy“-ot.

December 21-én, Sztálin elvtárs 71. születésnapján indult útjára az „Új Hortobágy” című havonta kétszer megjelenő lap, a Hortobágyi Állami Gazdaság dolgozóinak lapja, mely országiszerte az első mezőgazdasági üzemi újság.

Az „Új Hortobágy” a hortobágyi dolgozók életét, feladatait, munkáját és harcát tükrözi, egyben megismerteti a dolgozókat az általános politikai kérdésekkel.

Az „Új Hortobágy“-ot indulásakor szeretettel köszöntjük.

MEGJELENT DEBRECENBEN AZ ELSŐ ÁRAMVONALAS VILLAMOS

Tegnap délelőtti ünnepélyes keretek között mutatták be a DVKV dolgozói a Sztálin elvtárs születésnapjára tett felajánlással készített új, áramvonalas villamoskocsit.

A „Sarló és Kalapács” lakatosbrigád, az asztalosbrigád és a többiek lelkes munkájának eredménye az, hogy a roncsból egy hónap alatt, kemény munka árán gyönyörű áramvonalas villamoskocsi lett.

A munkából a szellemi dolgozók is kivették a részüket. A Völgyi János főműhelyvezető elvtárs terve szerint készült kocsi sokkal modernebb, mint a régi gyártmányú.

Az indítószervekezetet oldalra helyezték s ezzel nagyban megkönnyítették a vezető munkáját. A vezető az indítószerveket mellé állíthat és teljesen tisztán látja az előtte lévő területet. A le és felszállást gyorsabbá teszi az új szerkezetű ajtó, mely besülyed a kocsiszekrénybe és nem gátolja a felszállást. A villanyvilágítás is jobb. Ebben a műhelyben, ahol csak javítani szokták, ez az első új kocsi, amit itt készítettek.

Szeretettel és hálát fejez ki a dolgozóknak az a megnyilvánulása, hogy a kocsirol készített fényképet elküldték Sztálin és Rákosi elvtársnak.

Hajdúdorogon baj van a személyes példamutatással

Ezért maradtak le a dorogiak a terménybegyűjtési versenyben

A falusi tanácsok legfontosabb feladata most az, hogy sikerrel fejezzék be az őszi terménybegyűjtést, elsősorban a tengeri begyűjtését. Ötéves tervünknek szerves része a begyűjtés és ennek végrehajtásáért a tanácsok személyes felelősséggel tartoznak.

Hajdúdorogon a tengeribegyűjtési hét tapasztalatai azt mutatják, hogy alapvető hibák akadályozták a begyűjtés sikerét.

A tanács sem irányította úgy a szervezés és felvilágosítási munkáját, hogy a kedvező eredmény kifejlődhetett volna.

A hibák eredménye, hogy az előirányzott 1273 mázsa tengeriből eddig csak 248 mázsa gyűlt be.

Amikor a tanácsokban a lemaradás okairól beszélgettünk, a tanácselnökök arra hívtakozott, hogy háromszor is volt jégeső a hajdúdorogi határban, meg hogy voltak részek, ahol holdanként csak három mázsa termést takarítottak be a nagy szárazság következtében — tehát nem volt olyan termés, hogy kielégítő lehetne a begyűjtés.

Igy terjedt magában a tanácsban a sűrűközös hangulat, a „nem lehet teljesíteni az előirányzatot” és a „nem termett elég” című kulák-mese.

— Hogyan történhetett meg mégis az, hogy a megyében Hajdúdorogon voltak talán a legjobban telve a tengerigörök? — telteltük el a szót a rossz termésről.

— Hát azért volt tengeri — ismeri el Oláh tanácselnök. — Rengeteg disznó van a községben és ne felejtjük el, hogy 10.000 libát hizaltak itt, annak is sok tengerit kellett adni!

— Arról beszélnek, hogy

sok tengerit elfeketézték a hajdúdorogi kupecsek a nyírsegi falvak felé — vetjük ellen.

— Ez igaz. A feketetés azonban csak a görögkúti határreszen volt, ott termett az idén a legtöbb tengeri. Intézkedtünk is, hogy a csempézést akadályozzuk meg, de az éjszakai őrzések sem vezettek eredményre, mert nem a kövesúton vitték, hanem a szabócsi földekkel bárhuzamos dűlőutakon. Atkerültek hamar a szabócsi határba, az meg nem a mi területünk már. Ravaszok ezek a kupecsek...

Igy került elő mégis az a tengeri, ami „nem termett meg” a dorogi földeken.

A hiba tengeritörés után kezdődött, amikor teltek a görök, de nem sokat törődtek a begyűjtés kérdéseivel.

A tele görök mellett elfelejtkeztek a begyűjtés szervezéséről, nem végeztek felvilágosító munkát és ezt az időt használták ki a spekuláció: elvitte a begyűjtés elől a tengeri jórészt.

Súlyos mulasztás volt ez. Vemmentség az sem, hogy abban az időben az őszi mélyszántás végzésére összpontosították minden figyelmüket. Határidő előtt fejezték be a mélyszántást, de csúfos kiulgas lett a begyűjtési versenyből.

Később kaptak észbe a hajdúdorogiak. A szervező és felvilágosító munka is zökkenőket haladt.

A tanácsok egyrésze nem jár elől személyes példamutatással. A felvilágosító munkából sem veszik ki részüket.

Tizennyolcan vállalták a nép-

velői feladatok megoldását, de csak hárman jelentek meg, hogy teljesítsék vállalásukat. A tanácsok eredményes munkájához pedig elválaszthatatlanul hozzátartozik, hogy elől járjanak személyes jó példájukkal. A dolgozó parasztság bizalma tüntette ki őket, mint a falu vezetőit. Rajtuk van a falu szeme.

Hiba az, hogy a DEFOSZ nem adott segítséget a terménybegyűjtéshez.

Népnevelői nem dolgoztak és hasonlóan a többi tömegszervezethez, nem adták meg a kellő támogatást a begyűjtési lendület fokozásához.

A dolgozó parasztságban pedig megvan a türekvés, a jó eredményezés, de nem karolták fel idejében, nem szelcsiftették.

Korona Mihály kötelezettségén felül 4 mázsa szemestengerit adott be „C” vételi jegyre, Bódi Imre két mázsan felül, de túlteljesített Papp Gábor, Molnár Antal, Tóth Pál és még sokan.

Hajdúdorogon bebizonyosodott, hogy a begyűjtés sikere döntően a jó népnevelői munkától függ. Ez hiányzott, ezért van nagy lemaradás.

A begyűjtés sikere a pártszervezet erejét is mutatja, a tömegekhez való jó kapcsolatát. Hajdúdorogon

ezzen a téren is javítani való van, mert a pártszervezetnek nincs középársztagja.

Az arra érdemes kisparasztok felé sem nyitja ki nagyon kapuját, mert most is csak négy kisparasztot javasoltak tagjelöltnek. A 11.000 lakosú Hajdúdorogon ez is egyik legfőbb oka annak, hogy lemaradás van a begyűjtésben.

Agitációs munka a püspökladányi járásban

Hatalmas feladat és esemény előtt állnak a pártszervezetek az egész magyar dolgozó nép. Február 24-én tartja Kongresszusát Pártunk s most a legfőbb tennivalónk, hogy erre a Kongresszusra méltóképpen előkészüljünk. Helyes lenne az, ha a pártszervezetek egymás között kicserélnék a tapasztalataikat, hogyan végezték a jobb munkát, hogyan készülhetnének minél eredményesebben erre a nagy napra.

Az agitációs munka megjavítása is egyik legfontosabb feladat a Kongresszus előkészítésében. Leírom, hogyan végzük a püspökladányi járásban a munkát, hogyan próbáltuk javítani. A Járási Pártbizottságok szólnak hozzá a lapunk keresztül adnak tanácsokat s azt is írják meg, mit tudtak beöle hasznosítani saját házuk aján.

Eddig a Járási Pártbizottság a népnevelői munkájával kapcsolatosan főként a népnevelői értekezletek és a kisgyűlések megszervezésére, megtartására fektette a főszűrt. Az egyes körpányok ideje alatt a teendőket poliükislag alátámasztva, vittük le a felsőbb pártszervezők kapott utasításokat. Úgy vitték le nagyobb népnevelőink a dolgozó nép felé.

Voltak eredményes munkáinknak. Az elmúlt nagy kampányok lebonyolítását jól vittük, a nagy feladatok kisebb-nagyobb hányosságokban a kitűzött határidőre tudtuk teljesíteni. Az oktatási munka megindításánál sem végeztünk rossz munkát. A népnevelők sikeres agitációt folytattak az oktatás, az elméleti jelentőségének a dolgozó nép körében való levételében.

A jó népnevelőmunka eredmények tudjuk be azt is, hogy a II. Békevilágkongresszus előkészítésében mozgalmi tudjuk a dolgozókat. Üzemekben békeműszakot rendeztek a mezőgazdaságban pedig az őszi munkák elvégzésével s igen sokan az államnal szembeni kötelezettség időelőtti teljesítésével tettek bizonyítást arról, hogy a békevédelmében készek tetteikkel is kiállni. A jó népnevelőmunka eredménye az, hogy a püspökladányi területen ezévi tervét november 20-ra befejezte. A Maszolja üzem harmadik negyedévi tervét 105 százaléka teljesítette. Dolgozó parasztságunk pedig nemcsak a kenyérgabonabeadásban, hanem a kukoricabegyűjtésben is az első között állt a megyében.

A Járási Bizottság sokat foglalkozott a népnevelőkkel. Nagy pártönkivűli népnevelő gárdát szerveztünk meg az aratás és csépes idején. A kenyérgabona begyűjtése után azonban — mivel nem foglalkozunk a pártönkivűli népnevelőkkel — azok szétszéledtek. A békeközelőn-jegyzés és a tanácsválasztás idején ismét együtt dolgoztak a párttag és pártönkivűli népnevelők. Mintegy 1200 népnevelő működött a járásban, ezek közül 400 pártönkivűli volt. Ezekkel most már állandóan foglalkozunk népnevelői értekezleteken.

Eddig az eredmények felsorolása. Most lássuk, milyen hibákat követünk el. Nálunk is fennállnak ugyanazok a hibák, mint máshol. Elmúlt valamilyen kampány, lanyhult a népnevelői munka. A Járási Bizottságnál a folyó munkák hátterébe szorították a népnevelői értekezletek elvi és politikai irányítását. Mi is csak a Politikai Bizottság határozata után figyeltünk fel a hibákra. Két-három hónap is elment, hogy a Járási Bizottságon napirendre tűztük volna az agitációs munka kérdését. November utolsó hetében tárgyaltuk meg, amikor észrevettük, hogy a járás

területén nem folyik jól a termelési szerződéseik kötése és lemaradtunk a kukoricabegyűjtésben. Ekkor kiértékeljük az agitációs munka eredményeit, hányosságát és javaslatot készítettünk a megjavítására. A kiértékelés megálapította, hogy népnevelői munkamódszere nem jó. A hiba elsősorban bennünk van: nem adtuk meg a kellő evis segítséget a népnevelőknek. Így történhetett meg, hogy kerültek olyan népnevelők, akik meghátráltak a nagyvárú látszó feladatok elől és így az ellenségnek segítették, ha akaratlanul is. Alapszervezeti titkáraink egy része a népnevelői értekezleteket gyakran „kicsoda a bábébe”, vagy nem készülték jól fel rá. Volt olyan is, aki 10-15 perc alatt befejezte az egész népnevelői értekezletet. A Járási Bizottság sem mentes a hibáktól. Ellenőrizzük ugyan a népnevelői értekezleteket, de a Járási Bizottság tagjai csak kivételes alkalomkor tartották népnevelői értekezleteket. Így a népnevelők nem kapták meg a kellő evis politikai irányítást.

Politikai Bizottság határozata értelmében a Járási Bizottság hozzákezdett a munka megjavításához. Elsőként is 13 tagú járési népnevelőgárdát szervezett a Járási Bizottság tagjából és a legjobb aktívokból. Ezt a népnevelőgárdát a járási titkár elváltja irányítja. Minden alapszervezethez egy-egy fősős állít, akik pártszervezetként megalakítják a három-négy tagú népnevelőbrigádokat. A népnevelőbrigád tagjai a járási bizottságtól aktívával három-négy napon keresztül tanulmányozzák az alapszervezeti népnevelői (párttagok és pártönkivűli) munkamódszereit és előkészítik az ütemtervet a népnevelői újjászervezésére. Ez az újjászervezés január 1-ig minden alapszervezetnél megtörténik. A háromtagú brigád egyenként a párttitkárból, egy párttag népnevelőből és egy pártönkivűli népnevelőből áll. Természetesen ezeknek az is feladatuk, hogy a nem megfelelő népnevelőket, ha ez szükséges elváltítsák.

A Járási Bizottság gondoskodik arról, hogy a járásunk területén lévő összes alapszervezetnél legelőször a járási népnevelőgárda tagjainak evis politikai előadást tartanak. Ezen keresztül növeljük a népnevelők politikai felkészültségét. Ezeket az értekezleteken részvizesnek a pártbizottság is, hogy az ott kapott szempontok alapján tudják nevelni a párttagokat. A járási titkár elváltja minden héten rendszeresen tart előadást a járási népnevelőgárdának és ezen az értekezleteken készítik el a konkrét agitációs terveket. Így alaposabban tudnak előkészülni az alapszervezeti népnevelői értekezletekre is. Minden hónapra előre előkészítjük az ütemtervet, hogy mikor melyik alapszervezetben tartunk politikai előadást.

Ezek azok a szempontok, amelyekkel agitációs munkánkat meg akarjuk javítani. A Pártkongresszus előkészületi erős agitációs munkát is kívánunk. Ugy készülhetünk legmátabban a Kongresszusra: ha a természetben helyállunk, ha a begyűjtésnek eleget teszünk dolgozóink. Ehhez az szükséges, hogy népnevelőink igaz, világos, konkrét, célirányos agitációval győzzék meg dolgozóinkat arról, hogy minden, ami a Pártot erősíti, a dolgozó népünk harcát, jobb életét, boldogulását szolgálja s a Kongresszus sikere Pártunk erősödését hozza magával.

Kóti Gábor,
a püspökladányi
Járási Pártbizottság tagja.

A Hajlított Bútorgyár dolgozói csapatzászlót ajándékoztak a honvédségnek

Esküt tettek az újoncok tegnap délelőtt a Boesku-laktanyában

Sztálin elvtárs 71. születésnapjának délelőtti széken feldíszítették a Boesku-laktanyát, ahol ünnepélyes keretek között adták át néphadseregünk egyik alakulatának a Hajlított Bútorgyár dolgozóinak ajándékát: egy szép vörös csapatzászlót.

A laktanya udvarán felállított emelvényen megjelent Pártunk képviselőiben Pinczés András elvtárs, a Városi Pártbizottság szervező titkára, ott volt Hegyi Lajos honvéd alezredes elvtárs, Gencsi Lajos honvéd őrnagy elvtárs, az Allamvédelmi Hatóság, a rendőrség képviselői, az üzemek legjobb dolgozói: elmunkások, sztahanovisták, újlók.

A Farkas Mihály elvtárs, honvédelmi miniszter képviselőiben megjelent Karancsi László őrnagy elvtárs a honvédek harcsány „hurra” kiáltással fogadták. Karancsi elvtárs a jelentések meghallgatása után bejelentette, hogy Farkas elvtárs engedélyt adott, hogy a Debreceni Hajlított Bútorgyár dolgozói által adományozott csapatzászlót néphadseregünk alakulata elfogadja.

— Legyen szent ez a zászló elöltetek, bajtársak — így szól Farkas elvtárs parancsa — és úgy vigyázzatok rá, mint a szemetek villgára. Legyen ez a zászló jelképe a honvédségünk és dolgozó népünk szétválaszthatatlan szoros egységének. Vigyázzatok ezt a zászlót győzelemre!

Az ünnepi beszédet Tégási András főhadnagy elvtárs tartotta, aki bevezetőjében hangzott, hogy a bajtársaknak helyt kell állniuk érhelyeiken. Be kell

bizonyítaniuk, hogy bármelyik pillanatban, ha az imperialista agresszorok megtámadnák drága hazánkat, készek arra, hogy becsülettel teljesítsék dolgozó népünk iránti esküjüket, hűségüket, megvédjék az elért eredményeket, munkánkat.

— Eredményeinket azonban csak úgy tudjuk megvédeni, ha jól képzett, öntudatos, felfegyverzett hadseregünk van, mely méltó a Szovjetunó legyőzhetetlen hadseregéhez, mely hazánkat nemcsak felszabadította, hanem hozzásegített 30 éves tapasztalataival és vérel pecsételt szabályzataival eddigi sikereinkhez.

— Azért is jelentős nekünk a csapatzászlóátadás napja, mert összeesik a mi drága Sztálin elvtársunk 71. születésnapjával. E napon fogadjuk meg, hogy hazánk forró szeretetétől lelkesülve, sajátítjuk el a legyőzhetetlen sztálini haditudományt, mellyel izzón gyűlölts külső és belső ellenségeinkkel szemben mindenkor diadalmasan megálljuk helyünket a békefront ránk eső szakaszán.

Vadász Zoltán és Tégdy Sándor főhadnagy bajtársak ezután átvették a bútorgyári dolgozók által adományozott csapatzászlót, majd az udvaron felsorakozott honvédek letették az újoncsokt. Esküjében minden bajtárs kinyilatkoztatta elhatározását:

„En, a magyar dolgozó nép fia, esküszöm, hogy a Magyar Népköztársaság hűséges katonája leszek... külső és belső ellenségei ellen életem feláldozásával is harcolok.”

Az eskü letétele után V. a-

dász főhadnagy mondott beszédet.

— Néphadseregünk érdekei azonosok dolgozó népünk érdekeivel — mondotta. — Ez a csapatzászló hirdesse azt a törhetetlen barátságot, mely néphadseregünket dolgozó népünkhez fűzi. Mi, honvédek vagyunk a néppel. Hűs vagyunk a nép hűséből, vér a nép véreből. Eddig elért eredményeink példamutatásul szolgálnak az elkövetkezendő feladatokhoz. Az a feladat járul ránk, hogy sürgősen elsajátítsuk a sztálini haditudományt és sikere vigyük a tőlük képzést, mellyel honvédeinket a hűs szovjet harcosokhoz méltó kemény, harcvezet katonákka képezzük.

Karancsi László őrnagy elvtárs rövid beszéde után Pinczés András elvtárs a debreceni Városi Pártbizottság nevében köszöntötte a honvédeket.

— Legyetek büszkék eskütök napjára, mert ezen a napon született 71 esztendővel ezelőtt a nagy Sztálin. Az ő neve világító fáldyaként mutassa számotokra az út munkatokban, tanulásokokban, harcokban. Pataki István elvtársnó a Hajlított Bútorgyár dolgozóinak harcos üdvözlét tolmácsolta.

— Ha kell, az életetek árán is őrizzettek meg ezt a csapatzászlót! — mondotta.

A lelkes ünnepséget többször szakította fébe az ünneplők tapsa és viharos „éljen Sztálin, éljen Rákosi!” kiáltása, majd az Internacionálé után jól sikerült díszszemlével ért véget a zászlóátadási ünnepség.

Értesítjük vevőinket

leltározás miatt folyó hó 27,28, 29, 30-án zárva tartunk!

Debreceni Uveg és Porcellán

Értékesítő V.

Vörös Hadsereg-útja 57. szám.

